

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Jomiru-Niculiță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (B. Bîrca, E. Clim, S. Iorgov)

DECIZIE

13 februarie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia, reprezentați de avocatul Aliona Caminscaia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.17 din Chișinău împotriva lui Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia, cu menținerea hotărîrii din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2015 ÎMGFL nr.17 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rodion Ghevasiev, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contului deschis la ÎMGFL nr.17 pe numele lui Rodion Ghevasiev, SA „Termoelectrica” a livrat energie electrică.

Pîrîtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată în perioada 01 noiembrie 2001 – 01 octombrie 2014 constituie 15 533,68 de lei pentru energia electrică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea

serviciilor locativ-comunale respective.

Necătând la faptul că pîrîtul este informat prin intermediul facturii lunare și a reclamației referitor la datoria acumulată, cît și necesitatea executării obligației de plată a serviciilor de care a beneficiat, pîrîtul nu a achitat suma datorată. Prin urmare s-au adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată privind încasarea forțată a datoriei acumulate.

Reclamantul a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile prestate în mărime de 15 533,68 de lei, cît și a taxei de stat achitate la depunerea cererii în mărime de 466,02 de lei.

La 24 iulie 2015 ÎMGFL nr.17 a înaintat cerere cu privire la mărirea cuantumului pretențiilor din acțiune. A susținut cerințele din cererea inițială, suplimentar solicitînd încasarea din contul pîrîtului a datoriei acumulate pentru celelalte servicii comunale, anume datoria acumulată pentru apa menajeră în mărime de 960,38 de lei, apa potabilă în mărime de 7146,68 de lei, cît și taxa de stat în mărime de 243,20 de lei (f.d. 33, vol. I).

La 25 noiembrie 2015 ÎMGFL nr.17 a înaintat cerere cu privire la concretizarea pretențiilor din acțiune, solicitînd încasarea din contul pîrîtului a datoriei acumulate pentru apă menajeră în mărime de 914,43 lei, apă potabilă în mărime de 7018,02 lei, energia termică în mărime de 13 883,93 de lei, taxa de stat în mărime de 243,20 de lei și 466,02 de lei, cît și cheltuielile pentru citarea publică a pîrîtului în mărime de 100 de lei (f.d. 64, vol. I).

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.17 împotriva lui Rodion Ghevasiev, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Rodion Ghevasiev în beneficiul ÎMGFL nr.17 datoria pentru serviciile comunale, după cum urmează: pentru apă potabilă – 7018,02 lei, pentru apa menajeră – 914,43 lei, pentru energia termică – 13 883,93 de lei, cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat - 709,22 lei și cheltuielile de citare publică în sumă de 100 de lei, în total suma de 22 625,60 de lei (f.d. 100, 105-106, vol. I).

Prin decizia din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat Rodion Ghevasiev.

S-a casat hotărîrea din 25 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată, pentru antrenarea în proces și examinarea drepturilor și intereselor Alexandrei Venderevskaia (f.d. 141, 142-147, vol.I).

La 04 mai 2017 și 20 iulie 2017 ÎMGFL nr.17, în proces de insolabilitate, a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitînd atragerea în proces, în calitate de pîrît a Alexandrei Venderevskaia, cît și încasarea în mod solidar din contul lui Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia a datoriei acumulate pentru energia termică în mărime de 15 406,27 lei, apă potabilă în mărime de 6695,72 de lei, apă menajeră în mărime de 981,89 de lei, iar în total suma de 23 083,88 de lei, datorie formată pînă la data de 28 februarie 2017.

A solicitat încasarea în mod solidar din contul pîrîţilor a taxei de stat în mărime de 709,22 lei și cheltuielile pentru citarea publică a pîrîtului în mărime de 100 de lei (f.d. 175-176, 187, vol. I).

Prin hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.17 împotriva lui Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea sumei.

S-a încasat în mod solidar de la Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia în beneficiul ÎMGFL nr.17 suma de 15 406,27 lei, cu titlu de datorie pentru energie termică formată pînă la 28 februarie 2017, suma de 7677,61 de lei ca datorie pentru serviciile comunale formată pînă la 28 februarie 2017 și cheltuielile de judecată în mărime de 809,22 lei, în total suma de 23 893,10 de lei (f.d. 218, 221-222, vol.I).

Manifestând dezacord cu hotărîrea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani, pîrîții Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia au declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărîrii contestate, cu dispunerea încasării parțiale a datoriei (f.d. 217-218, vol.I).

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chişinău s-a respins apelul declarat de Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia, prin intermediul avocatului Aliona Caminscaia.

S-a menținut hotărîrea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.17, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” împotriva lui Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia cu privire la încasarea sumei (f.d. 249, vol.I).

Pentru a decide astfel instanța de apel a considerat că concluzia primei instanțe este una întemeiată și legală.

A specificat că instanța de fond întemeiat a constatat că pîrîții au acumulat datorii pentru serviciile comunale pînă la data de 28 februarie 2017, fiind încasată datoria pretinsă de ÎMGFL nr.17.

A fost respins argumentul pîrîților precum că, prin hotărîrea din 27 iunie 2007 a Judecătorei Rîşcani, mun.Chişinău deja a fost încasată datoria pentru energia termică în mărime de 6024,44 de lei, astfel parțial ar coincide obiectul acțiunii or, la materialele dosarului este anexată informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, potrivit căruia într-adevăr se confirmă faptul achitării sumei de 6024,44 de lei, însă suma achitată în temeiul hotărîrii Judecătorei Rîşcani, mun.Chişinău din 27 iunie 2007 a servit pentru stingerea datoriilor acumulate anterior.

La fel nu a fost reținut nici argumentul pîrîților privind intervenirea termenului de prescripție, așa cum aceștia au efectuat achitări periodice, respectiv au recunoscut existența datoriei, fiind întrerupt cursul prescripției extinctive.

La 13 noiembrie 2018 Rodion Ghevasiev și Alexandra Venderevskaia, reprezentați de avocatul Aliona Caminscaia, au declarat recurs solicitând casarea deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chişinău și hotărîrii din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin

care cererea de chemare în judecată să fie admisă parțial și anume să fie exclusă datoria pentru serviciile comunale în mărime de 6024,44 de lei (f.d. 14-16, vol.II).

Ca temei de declarare a recursului au menționat prevederile art.432 alin.(2) lit.c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului au indicat că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt a pricinii și actelor care au fost anexate la materialele cauzei, interpretând în mod eronat legea.

Au menționat că ÎMGFL nr.17 inițial a pretins încasarea datoriei pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 01 octombrie 2014, în mărime de 15 533,68 lei, iar la data de 20 iulie 2017 a depus cerere de concretizare prin care a solicitat încasarea datoriei formate până la 28 februarie 2017.

La 27 iunie 2007 de către Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău a fost emisă hotărârea, prin care a fost dispusă încasarea datoriei pentru energia termică în sumă de 6024,44 de lei. Prin urmare, în cazul dat parțial coincide obiectul acțiunii, astfel suma datoriei în mărime de 6024,44 de lei nu poate fi încasată repetat, urmînd a fi exclusă din suma datoriei solicitată de către ÎMGFL nr.17.

Recurenții indică că urmează a fi aplicat termenul de prescripție extinctiv care a fost omis de către reclamant. Astfel, expirarea termenului de prescripție extinctiv stinge dreptul ÎMGFL nr.17 la încasarea datoriei pe un termen mai mare de 3 ani.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 10 septembrie 2018 (f.d. 250, vol. I), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 13 noiembrie 2018 de către Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevscaia, reprezentați de avocatul Aliona Caminscaia, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia, reprezentați de avocatul Aliona Caminscaia, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit prevederilor art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Analizând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis și casată decizia instanței de apel din 03 mai 2018 cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de judecată notează că prin prisma art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă, are obligația pozitivă de a controla din oficiu decizia contestată din punct de vedere al respectării normelor de drept procedural.

Astfel, conform art. 432 alin. (3) lit.a) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

Această situație poate apărea atunci când, la examinarea cauzei, instanța de judecată a încălcat prevederile art. 49 din Codul de procedură civilă sau au existat temeiurile prevăzute la art. 50 și 51 din același cod, însă judecătorul or completul de judecată nu s-au abținut de la judecată.

În plus, articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, impune ca un tribunal care intră în sfera sa de aplicare să fie independent și imparțial. De regulă, imparțialitatea se definește prin lipsa oricăror preferințe sau atitudini părtinitoare și poate fi analizată în diverse moduri. Conform jurisprudenței constante a Curții, existența imparțialității în sensul art. 6 parag. 1 trebuie să se stabilească în funcție de: *(I) un test subiectiv*, în cadrul căruia trebuie să se țină seama de convingerile personale și comportamentul unui anumit judecător într-o anumită cauză; și *(II) un test obiectiv*, în cadrul căruia se stabilește dacă instanța în sine, și printre alte aspecte, componența acesteia, au oferit garanții suficiente pentru excluderea oricărui dubiu legitim în legătură cu imparțialitatea acesteia (a se vedea, cauza Fey vs. Austria, 24 februarie 1993, parag. 28 și 30, Wettstein vs. Elveția, 21 decembrie 2000, parag. 42, Volkov vs. Ucraina, 9 ianuarie 2013, parag. 104).

Cu toate acestea, în unele cauze, în care poate fi dificilă obținerea unor probe care să infirme prezumția de imparțialitate subiectivă a judecătorului, cerința privind imparțialitatea obiectivă oferă o garanție suplimentară importantă (a se vedea cauza Pullar vs. Regatul Unit, 10 iunie 1996, parag. 32).

Aplicând criteriile de evaluare a imparțialității unei instanțe în cazul dat, dar și argumentele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel a judecat prezenta cauza cu încălcarea art. 432 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 parag. 1 CEDO.

Instanța de recurs constată că, la 26 februarie 2015 ÎMGFL nr.17 a depus

cerere de chemare în judecată împotriva lui Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, privind încasarea sumei datorate pentru serviciile locativ-comunale.

Pe parcursul examinării cauzei, ÎMGFL nr.17 a depus mai multe cereri de majorare/micșorare a cuantumului acțiunii, ca rezultat prin hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.17, cu încasarea în mod solidar de la Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia în beneficiul ÎMGFL nr.17 suma de 15 406,27 lei, datorie pentru energie termică formată pînă la 28 februarie 2017, suma de 7677,61 de lei ca datorie pentru serviciile comunale formată pînă la 28 februarie 2017 și cheltuielile de judecată în mărime de 809,22 lei, în total suma de 23 893,10 de lei (f.d. 218, 221-222, vol.I).

La 17 noiembrie 2017 pîrîții Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevscaia au declarat apel împotriva hotărîrii din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 217-218, vol.I).

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevscaia, prin intermediul avocatului Aliona Caminscaia și s-a menținut hotărîrea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.17, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” împotriva lui Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevscaia cu privire la încasarea sumei și a taxei de stat (f.d. 249, vol.I).

Colegiul lărgit notează că examinarea în ordine de apel a cauzei civile menționate mai sus a fost în următoarea componență: președintele ședinței, judecătorul Boris Bîrca, judecătorii Eugeniu Clim și Steliana Iorgov (judecător raportor) (f.d. 225, 249, vol.I).

În aceeași ordine de idei, colegiul menționează că Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia în cadrul examinării dosarului în instanța de fond, cît și în instanța de apel, au invocat că parțial nu sunt de acord cu datoria pretinsă de către ÎMGFL nr.17, așa cum reclamantul solicită încasarea datoriei pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 28 februarie 2017, însă anterior prin hotărîrea din 27 iunie 2007 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău deja a fost dispusă încasarea datoriei pentru energia termică în mărime de 6024,44 de lei, prezentând în acest sens hotărîrea menționată (f.d.196, vol.I).

Hotărîrea din 27 iunie 2007 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău a fost pronunțată de către judecătorul Steliana Iorgov în urma examinării cererii de chemare în judecată înaintată de către ÎMGFL nr.17 împotriva Alexandrei Venderevskaia, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 6024,44 de lei.

Așa fiind, circumstanțele expuse mai sus trezesc preocupările instanței de recurs cu privire la incompatibilitatea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Steliana Iorgov.

Colegiul menționează că judecătorul nominalizat a examinat anterior

circumstanțele care se referă la același raport litigios dinte ÎMGFL nr.17 și Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia, expunându-și opinia pe marginea litigiului din cadrul dosarului între aceleași părți privind încasarea datoriei pentru energia termică consumată pînă în anul 2007 în sumă de 6024,44 de lei, datorie care în mod repetat este pretinsă de ÎMGFL nr.17 pentru aceeași perioadă de pînă în anul 2007 (01 noiembrie 2001 - 28 februarie 2017). Totodată, instanța de apel (la caz și judecătorul raportor Steliana Iorgov) în decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, face constatări și dă apreciere hotărîrii pronunțate în favoarea ÎMGFL nr.17 tot de către judecătorul Steliana Iorgov la 27 iunie 2007, respingând argumentele apelanților referitor la faptul că există deja o hotărîre judecătorească prin care s-a încasat datoria pentru energia termică consumată pînă în anul 2007 în sumă de 6024,44 de lei, argumentând că achitările efectuate pe parcurs în temeiul hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 27 iunie 2007, au servit pentru stingerea datoriilor acumulate anterior, astfel fiind executată hotărîrea judecătorească.

Această situație ridică dubii cu privire la respectarea dreptului recurenților la un proces echitabil.

La acest capitol, instanța de judecată consideră că aceste îndoieli depind, în mod concret, de circumstanțele cauzei și trebuie cercetate de la caz la caz. În special, este necesar să se analizeze dacă legătură dintre problemele de fond din cauzele civile indicate mai sus sunt atât de apropiate, încât să existe dubii cu privire la imparțialitatea judecătorilor care participă la luarea deciziilor finale (a se vedea, cauza *Indra vs. Slovacia*, 1 februarie 2005, parag. 53 sau *Hit D.D. Nova Gorica vs Slovenia*, 5 iunie 2014, parag. 40).

În primul rînd, instanța în baza materialelor dosarului reține că, judecătorul Steliana Iorgov nu și-a luat abținere, dar nici participanții la proces nu au depus declarație de recuzare a acesteia de la judecarea cauzei.

Totuși, orice judecător în privința căruia există un motiv legitim de incompatibilitate sau de lipsă de imparțialitate trebuie să se retragă. Or, chiar și aparențele pot avea o anumită importanță sau, cu alte cuvinte, „nu trebuie doar să se facă dreptate, ci trebuie să se vadă că se face dreptate”. Este în joc încrederea pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o inspire publicului (a se vedea *De Cubber v. Belgia*, 26 octombrie 1984, para. 26).

Instanța de judecată, cu referire la prevederile art. 50 alin. (1) lit. d), e) Cod de procedură civilă, consideră că participarea judecătorului Steliana Iorgov nu era posibilă la examinarea prezentei cauze în ordine de apel, odată ce dînsa a examinat anterior în prima instanță acțiunea înaintată de către ÎMGFL nr.17 împotriva Alexandrei Venderevskaia, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată pînă în anul 2007 în sumă de 6024,44 de lei, pronunțând hotărîrea din 27 iunie 2007 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că eroarea judiciară menționată nu poate fi corectată de către

instanța de recurs, fiind unul din temeiurile de trimitere a cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Totodată Colegiul reține prevederile art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, care prevede că, după ce hotărîrea rămîne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea judecătorească irevocabilă.

Astfel, Colegiul relevă că instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit exact nici perioadele pentru care se pretinde încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale or, prin cererea de chemare în judecată ÎMGFL nr.17 solicită încasarea datoriei pentru energia termică formată în perioada 01 noiembrie 2001 – 28 februarie 2017 (f.d. 3-4, 187, vol. I), necătfînd la faptul că există deja hotărîrea judecătorească din 27 iunie 2007 prin care s-a dispus încasarea de la Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia în beneficiul ÎMGFL nr.17 a datoriei acumulate pentru serviciile de energie termică pînă în a.2007 (f.d. 196, vol. I).

Colegiul consideră ca neîntemeiată concluzia instanței de apel, referitor la faptul că achitările efectuate de către Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia pe parcurs, după pronunțarea hotărîrii din 27 iunie 2007 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, au servit pentru stingerea datoriilor acumulate anterior și, astfel fiind executată hotărîrea judecătorească or, informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale (f.d. 8-16, vol.I) nu confirmă executarea unei hotărîri judecătorești. Totodată, ÎMGFL nr.17 nu a prezentat probe admisibile referitor la punerea în executare a hotărîrii din 27 iunie 2007 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău sau executarea acesteia de către pîrîți.

Aici, Colegiul remarcă prevederile art. 10 alin. (1) și art. 16 alin. (1) Cod de executare, care prescriu că executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel.

La fel sînt neîntemeiate și argumentele instanței de apel referitor la faptul că sumele pe lunile curente achitate pe parcurs au fost transferate în contul stingerii datoriei anterioare, astfel fiind executată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 27 iunie 2007, cît și argumentul că termenul de prescripție extinctivă a fost întrerupt de către recurenți, de mai multe ori, deoarece pîrîții au efectuat periodic achitări, recunoscând existența datoriei.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza

Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că erorile constatate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia, reprezentați de avocatul Aliona Caminscaia, a casa decizia instanței de apel din 03 mai 2018 și de a trimite cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminînd cauza să emită o decizie legală și întemeiată, respectînd dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. c), alin.3 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia, reprezentați de avocatul Aliona Caminscaia.

Se casează decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată adresată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.17 din Chișinău împotriva lui Rodion Ghevrasiiev și Alexandra Venderevskaia, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova

Victor Burduh